26.06.2022 г. / 22:35:43

Вяра

БЪЛГАРСКИТЕ СВЕТЦИ

БЪЛГАРСКАТА ЦЪРКВА Е ПЪРВАТА СЛАВЯНСКА ЦЪРКВА В СВЕТА.

Повече от десет века тя е **ВОДИЛА** нашия народ към духовен напредък, святост и спасение.

ЗА ГОЛЯМО СЪЖАЛЕНИЕ ПРЕЗ 1872 Г. БЪЛГАРСКАТА ЦЪРКВА ИЗПАДА В ЕРЕСТА НА ЕТНОФИЛЕТИЗМА, В КОЯТО ПРЕБИВАВА И ДО ДЕН ДНЕШЕН, НАРЕД С АНТИХРИСТОВАТА РЕЛИГИЯ НА РЕЛИГИОЗНИЯ СИНКРЕТИЗЪМ – ИКУМЕНИЗМА, ЗАЩОТО НИКЪДЕ И НИКОГА НЕ СЕ Е ПОКАЯЛА И ОТКАЗАЛА ОТ ТЕЗИ МЕРЗОСТИ!

ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ СЛЕД ОТПАДАНЕТО НА ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ НАШИЯ НАРОД В ЕРЕСТА НА ФИЛЕТИЗМА И АНАТЕМАТА НАД НЕГО, ПРОВЪЗГЛАСЕНА НА ВСЕПРАВОСЛАВНИЯ СЪБОР В КОНСТАНТИНОПОЛ ПРЕЗ 1872 Г., СЛЕДВА НЕУСПЕШНО ВЪСТАНИЕ, ЗВЕРСКИ КЛАНЕТА И РАЗРУШЕНИЯ, ЗАГУБИ В БАЛКАНСКИТЕ И СВЕТОВНИТЕ ВОЙНИ, НАЦИОНАЛНИ КАТАСТРОФИ, РАЗОРЕНИЯ И БЕЖАНСКИ ВЪЛНИ, ПРОВАЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ ИДЕАЛ ЗА ОБЕДИНЕНИЕ НА ТЕРИТОРИИТЕ И НАРОДА, ГЕНОЦИД НАД БЪЛГАРИТЕ В МАКЕДОНИЯ, ЗАПАДНА И ОДРИНСКА ТРАКИЯ, БОГОБОРЧЕСКИ ЕВРЕЙСКИ КОМУНИЗЪМ С ЛАГЕРИ И ИЗБИВАНЕ НА ДЕСЕТКИ ХИЛЯДИ СЪНАРОДНИЦИ, ОТДЕЛЯНЕ ЧРЕЗ СТАЛИНСКАТА ПРОПАГАНДА НА НАРОДА НИ, ЖИВЕЕЩ В МАКЕДОНИЯ, УРОДЛИВА И РАЗВРАТЕНА, ОГРАБВАЩА И РАЗДЕЛЯЩА БЪЛГАРИТЕ ДЕМОКРАЦИЯ, ПЪЛНО

ИЗГУБВАНЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ СУВЕРИНИТЕТ, ДЕБИЛИЗАЦИЯ, ДЕМОРАЛИЗАЦИЯ, ЦИГАНИЗАЦИЯ И ДРАСТИЧНО НАМАЛЯВАНЕ НА НАСЕЛЕНИЕТО!

Най-старо запазено изображение на свети преподобни Иоан Рилски. Стенопис от църквата "Свети Николай и Пантелеймон" (Боянска църква). 1259 г.

Но в продължение на предходните десет столетия, когато българската църква е била православна, от нейните недра са излезли хиляди Божии угодници от всички категории на християнската святост - равноапостоли, благочестиви царе и царици, светители, преподобни, отшелници, мъченици и други. Техните имена, както казва Свещеното Писание, са записани в Книгата на Живота (Откр. 3:5).

Всички исторически личности, живели по нашите земи, които са канонизирани за светци са се отличавали с благочестив живот, изповядвали са в пълнота Христовата вяра и са били предани на светото православие. Били са хора на вярата и духа и всеки с делата си е заздравявал спойката между църква, народ и държава. Българските светци олицетворяват националната ни съдба, защото всеки период от доосвобожденската ни история има своите мъченици.

По време на османското робство башибозукът е разрушавал и изгарял манастирите и църквите ни, но вярата на народа ни е била съхранена.

Първият известен по име български светец е едновременно княз и мъченик. Той е св. Енравота или Боян, пострадал за

християнската вяра през 30-те години на IX век. Този най-голям син на княз Омуртаг е екзекутиран в Плиска по заповед на брат си Маламир. Но преди да се прости със земния живот, Енравота изрекъл следните думи: "Вярата, за която сега аз умирам, ще се разпространи по цялата българска земя...". Действително не изминали тридесет години и цяла България се покръстила.

Да споменем св. равноапостоли Кирил и Методий, които родиха духовно славянските народи и им предадоха златния ключ към вратата на знанието и мъдростта. Канонизирани за светци са и техните ученици, които разпространяват Христовото слово и православната култура сред нашия народ. Почитаме ги заедно като Свети Седмочисленици – Климент Охридски, Наум Охридски, Сава, Горазд и Ангеларий.

За разлика от сърбите българите са канонизирали малко *владетели*. На първо място сред тях стои неустрашимият княз Борис I, внукът му цар Петър, княз Йоан-Владимир и други.

В галерията на българската святост не липсват образите на *епископи* като св. Климент Охридски, Иларион Мъгленски.

Народът ни е откърмил много *светци-монаси*. Редицата им се води от всебългарския закрилник св. Иоан Рилски чудотворец, който основава най-големия и най-красивия манастир на Балканите.

Негови духовни последователи са тримата отшелници в македонските предели Гавриил Лесновски, Прохор Пшински, Йоаким Осоговски, също св. Петка Търновска, исихастите Теодосий Търновски, Ромил Видински. Светец отшелник е и св. Димитър от русенското село Басарбово, живял през XVII век.

Нашата Църква се украсява и от хиляди *мъченици*, пострадали за вярата си от кривоверци. Имената на първите

мъченици са свързани с късната античност, когато християнството се разпространява на Балканите. Това са личности приели мъченичеството в името на Христовото вяра по време на гоненията срещу християните – например Дасий Доростолски, Емилиян Доростолски и други.

Сред сонма на българските мъченици са и 26-те преподобни мъченици, изгорени на 10 октомври 1276 г. в кулата на Зографския манастир в Света Гора от папски пратеници, които не успели да ги принудят да приемат уния с папата и неговото върховенство *(а днес българските лъжедуховници посрещат в храма папата с почит, песнопения и молитви, като оставят ересиарха да се моли вътре и да осквенява всичко наоколо)*.

Най-много са българските мъченици от времето на Османското робство, когато православната вярата трябва да бъде защитавана от агресията на сатанинския ислям. Скъп за нас е св. Райко Шуменски - млад златар, умъртвен след жестоки изтезания през 1802 година. През тази епоха мъченически загиват за вярата и св. Георги Нови и св. Георги Най-нови Софийски, Никола Софийски, Йоан Търновски, Терапонтий Трънски, Игнатий Старозагорски, Злата Мъгленска, Никодим Албански и много други.

Все пак, може би всеки си е задавал въпроса: не са ли твърде малко българските светци в сравнение с руските или гръцките, например. Да, така е оскъдни са сведенията и житията на български подвижници и това не се дължи само на унищожението на писмени паметници през турското робство. Не просиялите в святост по нашите земи са били малко, но не са останали писменни сведения, които е трябвало да съхранят спомена за богоугодния им подвиг. Българските светци, не са просто национални герои, с които трябва да се гордеем. Те са преди всичко молитвени ходатаи за всички вярващи, не само

българи, но в цялата Вселенска църква.

Като си припомняме подвизите на българските светци, нека отправим топла молитва към тях, за да отвърне Бог от пагубните заблуди и ереси българския народ и да го изведе по пътя на доброто и светлината.

Българските светци

Ще посочим няколко от тях.

Св. цар Борис-Михаил, който покръстил българския народ. От живота му проличава любов към християнската вяра и дълбоко убеждение в нейното превъзходство над езичеството. Чрез покръстването на народа ни цар Борис обединил двете народности, които населявали тогава България. Той успял да извоюва за нашата Църква пълна независимост в 870 г. на Цариградския поместен събор. Възползвал се от апостолското дело на св. братя Кирил и Методий и Бог го прославил с нетленни мощи, при които ставали чудеса.

Св. братя Кирил и Методий, славянските просветители, съставили азбуката, наречена глаголица. Превели и разпространили словото Божие и богослужебните книги, които просветили и цялата българска държава.

Св. Климент Охридски. Когато братята св. Кирил и Методий се отправили за Моравия, взели със себе си един юноша на име Климент, родом от Солун или от околностите му. С тях заедно той ходил в Рим, където бил ръкоположен в свещенически чин от римския папа Адриан II. След смъртта на св. Методий в 885 г. немското духовенство прогонило от Моравия учениците на св. братя. Тогава св. Климент и няколко сподвижници намерили прием в България при благоверния цар Борис-Михаил. Той изпратил Климент в областта Кутмичевица с главни градове Девол и Охрид. На събора в

Преслав (893 г.) св. Климент бил избран за „пръв епископ на български език". В продължение на 30 години той работил за утвърждаване на християнската варя сред своя народ. Денем обучавал учениците си, а нощем се молел, пишел и превеждал свещени книги от гръцки на български; съставил сборник от проповеди; построил църкви и манастири и вършил ред чудеса. Той съставил кирилицата. Имал около 3500 ученици, които ставали свещеници и служели на славянски език.

Св. Наум Охридски. Роден като благородник, оставил всичко и последвал св. братя Кирил и Методий в Рим. Папа Адриан II ръкоположил и него за свещеник. След смъртта на св. Методий заедно със св. Климент се отправил за България. Българският цар Борис-Михаил приел и него с радост и го оставил да служи в столицата Плиска. В 893 г. столицата била преместена в Преслав. Тогава Симеон бил провъзгласен за цар на мястото на баща си Борис-Михаил. След като св. Климент бил назначен за епископ, на негово място в продължение на 7 години работил св. Наум. Той построил манастир на брега на Охридското езеро в чест на св. Архангели, където живял 10 години като монах. В 910 г. починал. Погребан бил в северната страна на храма, където мощите му стоят и досега неоткрити. Опитвали се много пъти, но преподобният не позволил. От външната страна на храма е построена стаичка, в която нощуват болни и с молитви получават изцеление.

Св. Иоан Рилски, най-великият светец на българския народ. Родил се около 876 г. в с. Скрино, разположено в гънките на Осоговската планина. Съвременник на св. цар Борис, на цар Симеон и на цар Петър. Благодатната светлина на християнството се разраствала в новопокръстена България. Започнали да строят църкви и манастири. Новооснованите обители станали огнища на религиозен живот и просветни центрове. Чистата душа на св. Иван го подтикнала да потърси убежище в Рила планина. Първоначално постъпил в манастира

„Св. Димитрий". Там бил ръкоположен в монашески чин, изучил писмо и четмо и се запознал с богослужението, богослужебните книги и на манастирския ред. Установил се в Рила планина и основал манастир, който съществува повече от 1000 години. Извършил много чудеса през живота си и след смъртта си. Оставил писмен завет на манастирското братство. Починал на 18 август 946 г. и бил погребан в каменна гробница. По-късно било открито, че мощите му останали нетленни и с Божията сила вършат чудеса. Затова векове вече се пазят в ракла пред иконостаса на централния манастирски храм. Обявен е за небесен покровител на българския народ.

Св. Петка. Живяла в XI век. Родена е в гр. Епиват (Тракия). Родителите й били българи, състоятелни хора. Тя имала брат, който приел монашество. В църквата веднъж чула думите: „Който иска да върви след Мене, да се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва" (Мат. 8:34). Излизайки от храма, тя съблякла богатата си дреха и я дала на един бедняк. Друг път дала дрехата си на бедна жена.

След смъртта на родителите си раздала наследството, посетила Цариград и се заселила в храма „Покров Богородичен" до гр. Ираклия. Там прекарала 5 години. Отишла в Палестина и подражавала на св. Мария Египетска. Достигнала старост. Чрез видение й било наредено от ангел да се върне в родината си. В Епиват живяла при храма „Св. Апостоли" и там починала. Погребана била вън от града като чужденка. На гроба й ставали чудеса, поради които откриват и нетленните й мощи. В 1238 г. по нареждане на цар Иван Асен мощите й били пренесени в Търново. Сюлейман Великолепни ги изпратил в Цариград. В 1641 г. Цариградската патриаршия ги предала на влашкия воевода Василий. Сега те се намират в гр. Яш (Румъния) и са на голяма почит от румънския народ.

И още много български светци блестят на родния ни

небосклон: **св. Йоаким Осоговски, св. Гавриил Лесновски, св. Прохор Пшински, св. Иларион Мъгленски, св. Теодосий Търновски**, които със слово и перо, с духовен плам бранили вярата на народа ни от лъжеучители, еретици и посегатели.

Св. Йоан Кукузел, художник на църковно пение, сладкозвучен, ангелогласен, огласявал Атонските гори.

Св. Пимен Зографски, учител, просветител и зограф, възстановил ред манастири и църкви в различни епархии на родината ни.

Св. Георги Нови, св. Георги Най-нови, св. Николай Софийски, св. Злата Мъгленска. Габровските мъченици **св. Дамаскин, св. Лазар Български, св. Онуфрий**. Всички те не пожалиха нито имот, нито дори живот за вярата в Христос, готови да приемат мъченичество, но не и мохамеданска вяра.

И още много други *знайни и незнайни светители, изповедници, преподобни, мъченици, свещеномъченици*, които се молят пред Бога за народа ни като застъпници.

Един след друг българските светци след достойно изпълнен дълг към Бога и народа отминаваха във вечността; оттам те продължават да бдят над всички ни, да ни закрилят, вдъхновяват, насърчават в трудовете и подвизи.

Трябва да възхваляваме българските светци, да ги прославяме и да им благодарим, като подражаваме на тяхното боголюбие и трудолюбие.

buditeli.info © 2017